Μητροπολίτης Κυρηνείας Παύλος: "Η επίσκεψις του Πάπα εις την Κύπρον"

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 31 Μαΐου, 2010

ΜΕ ΒΑΘΥΤΑΤΗ θλίψη και ψυχική οδύνη πληροφορηθήκαμε από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κατά τη συνεδρία της Ιεράς Συνόδου, που έγινε στις 4 Μαΐου 2010, για την επίσκεψη του Πάπα επί του ορθοδόξου εδάφους της αγιοτόκου ημών νήσου Κύπρου, η οποία θα πραγματοποιηθεί κατόπιν επίσημης πρόσκλησης, την οποία απηύθυνε προς αυτόν ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, ως αρχηγόν του κράτους του Βατικανού. Εξεφράσαμε καθηκόντως την αντίθεσή μας εν Συνόδω, δι’ αυτήν την επίσκεψη και δηλώσαμε ότι δεν θα παραστώμε σε καμιά εκδήλωση σχετικά μ’αυτή, γιατί δεν μας το επιτρέπει η συνείδησή μας, διότι ο Πάπας δεν είναι ο οιοσδήποτε πολιτικός ηγέτης αλλά ο αρχηγός της αιρέσεως του Παπισμού.

Και τούτο γιατί οι παπικοί με τη νόθευση της ορθής Εκκλησιολογίας, μετέτρεψαν την Εκκλησία του ζώντος Θεού από Σώμα Χριστού σε «μίαν γηΐνην πολιτικήν οργάνωσιν», σε ένα εγκόσμιο οργανισμό και κράτος με κοσμικέςεξουσίες, όπως είναι το Βατικανό**……**

Ο Πάπας εκμεταλλευόμενος την ευκαιρία της επίσκεψης, ζήτησε να προβληθεί η δεύτερη ιδιότητά του, ως θρησκευτικού ηγέτη των Ρωμαιοκαθολικών. Γι’ αυτό ζήτησε και εξασφάλισε εν κρυπτώ και παραβύστω δια των διπλωματικών του υπηρεσιών, ως εκ των υστέρων αποδείχθηκε, τη δοθείσα έγκριση, την οποία εσχάτως απλώς πληροφορηθήκαμε, χωρίς να ερωτηθούμε εκ των προτέρων εάν συναινούμε.

Απλώς γίναμε ακροατές της σχετικής αποφάσεως, με την οποία ασφαλώς διαφωνήσαμε, πλην όμως ματαίως, αφού όλα ήταν ήδη τετελεσμένα και εκ των προτέρων προκαθωρισμένα εν αγνοία μας.

Το μόνο το οποίο η ταπεινότης ημών δέχθηκε, ήταν η αποστολή εγκυκλίου προς το χριστεπώνυμο πλήρωμα, για να προληφθεί τυχόν σκανδαλισμός και ταραχή στις συνειδήσεις των πιστών με σοβαρές συνέπειες και απρόβλεπτες αντιδράσεις.

Είναι λυπηρό οι υποστηρικτές του Οικουμενισμού να συμπεριφέρονται με φιλοφρονήσεις και διπλωματικές αβρότητες προς τους αιρετικούς μέχρι σημείου να συμπροσεύχονται με αυτούς, παρά τη ρητή απαγόρευση των ιερών Κανόνων, και την ίδια στιγμή να αντιμετωπίζουν τις αντιδράσεις των πιστών μελών της Εκκλησίας, που αγωνιούν για την έκβαση των θεολογικών διαλόγων και σκανδαλίζονται βλέποντες Ορθοδόξους κληρικούς να συναγελάζονται και να συμπροσεύχονται με διαφόρους αιρετικούς, με ειρωνικά μειδιάματα και πολλή περιφρόνηση, ωσάν να είναι εχθροί της Εκκλησίας.

Γι’ αυτό συναινέσαμε με την απόφαση να σταλεί σχετική εγκύκλιος προς το χριστεπώνυμο πλήρωμα, όπου θα γινόταν αναφορά ότι η επίσκεψη του Πάπα έγινε με πρόσκληση του Προέδρου της Δημοκρατίας και ότι κατά τη διάρκεια αυτής της επίσκεψης δεν θα γινόταν θεολογικός διάλογος και ταυτοχρόνως θα υποδεικνύονταν οι πλάνες των Ρωμαιοκαθολικών και η διατήρηση της Ουνίας.

Δυστυχώς όμως, ως εκ των υστέρων διαπιστώσαμε, διαβάζοντας το διαμορφωμένο κείμενο, το οποίο ας σημειωθεί, μας στάλθηκε μετά από έξι μέρες, που έγινε η Σύνοδος, το περιεχόμενό του δεν ανταποκρινόταν στις θέσεις, που εν Συνόδω εξεφράσαμε για να δώσουμε τη συγκατάθεσή μας στην έκδοση της εγκυκλίου.

Οι Ρωμαιοκαθολικοί αποδεικνύονται για μια ακόμη φορά άριστοι διπλωμάτες. Ως φαίνεται από τον ημερήσιο τύπο, διαμόρφωσαν το πρόγραμμα του Πάπα κατά τέτοιο τρόπο, ώστε με λατρευτικές συγκεντρώσεις, ιδιαιτέρως δε αυτήν, που θα πραγματοποιηθεί στο κλειστό στάδιο της Λευκωσίας, όπου θα υπάρχουν Ρωμαιοκαθολικοί κληρικοί από τη Μέση Ανατολή, να επέλθει σύγχυση στους ευσεβείς Ορθοδόξους πιστούς της Κύπρου, οι οποίοι δεν είναι σε θέση να διακρίνουν τους Ουνίτες.

Βλέποντας αυτούς να συμμετέχουν στην τελετή ενδεδυμένοι με Ορθόδοξη αμφίεση, είναι βέβαιο ότι θα παραπλανηθούν και θα σκανδαλισθούν, εκλαμβάνοντας αυτούς ως Ορθοδόξους κληρικούς. Δεν αποκλείεται ακόμη, πολλά ξένα ειδησεογραφικά πρακτορεία εξαπατημένα από το εξωτερικό σχήμα των Ουνιτών, λανθασμένα να μεταδώσουν ότι πρόκειται για συμπροσευχή «όλων των Ανατολικών Ορθοδόξων Εκκλησιών».

Είναι εμφανής η προσπάθεια του Βατικανού να εκμεταλλευθεί την ευκαιρία και να παρουσιασθεί ο Πάπας ως ηγέτης του Χριστιανισμού και ολοκλήρου του κόσμου.

Με τέτοιες εκδηλώσεις, κατά την ταπεινή μας άποψη, δεν βοηθούνται οι αιρετικοί παπικοί να συνειδητοποιήσουν την πλάνη τους αλλά ενθαρρύνονται να συντηρούν την αδιαλλαξία τους και να παραμένουν αμετακίνητοι στις κακοδοξίες τους, προκαλώντας τα θρησκευτικά αισθήματα των Ορθοδόξων. Η εμμονή λοιπόν στην ακρίβεια του Ορθοδόξου δόγματος δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως φανατισμός η μισαλλοδοξία.

Μακάρι οι αιρετικοί παπικοί να αντιληφθούν τα λάθη τους, να αποπτύσουν τις πλάνες τους, να επιστρέψουν στην Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Ορθόδοξη Εκκλησία, και να αποδεχθούν την αδιαίρετη Αποστολοπαράδοτη αλήθεια, όπως διατυπώθηκε στους οκτώ πρώτους αιώνες και διαφυλάσσεται μέχρι σήμερα στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Το επιχείρημα ότι αυτή η επίσκεψη θα βοηθήσει στην επίλυση του Κυπριακού μόνο πόνο και μεγάλο προβληματισμό μας προκαλεί. Ας προσέξουν οι κυβερνώντες να μην επεμβαίνουν στα θέματα της Ορθοδόξου πίστεως και να πιέζουν για αβαρίες, χάριν δήθεν εθνικών συμφερόντων, γιατί το μόνο που επιτυγχάνουν είναι η εγκατάλειψη της Θείας Χάριτος με αποτελέσματα ακριβώς αντίθετα από αυτά που επιδιώκουν.

«Μη πεποίθατε επ’ άρχοντας, επί υιούς ανθρώπων, οις ουκ έστι σωτηρία» (Ψαλμ. 145, 3), αναφέρει χαρακτηριστικά η Γραφή. Κάθε φορά που οι Ορθόδοξοι εκλιπαρούσαν τους παπικούς, αναμιγνύοντας μάλιστα τα θέματα της πίστεως με την πολιτική, για να λάβουν δήθεν την παπική βοήθεια και προστασία, προέκυπτε το αντίθετο αποτέλεσμα.

Όσοι τρέφουν την ψευδαίσθηση και καλλιεργούν την ιδέα και στον πιστό λαό ότι με τον προσεταιρισμό των αιρετικών θα επιλύσουν τα σύγχρονα κοινωνικά η εθνικά προβλήματα και ότι με κοσμικά κριτήρια θα επιτευχθεί η πολυπόθητη ενότητα μεταξύ των Ορθοδόξων και των μελών των άλλων ομολογιών, ας έχουν υπόψη ότι ο Πάπας θεωρεί την λεγόμενη ενότητα με την Ορθόδοξη Εκκλησία ως εγκατάσταση του παπικού θεσμού στην Ανατολή και υποταγή όλων των Ορθοδόξων, οι οποίοι θα υπάγονται πλέον στην ποιμαντική δικαιοδοσία του ως Ουνίτες.

Η ιστορία διδάσκει ότι ο Πάπας ουδέποτε προσέτρεξε εις βοήθεια και συμπαράσταση των Ορθοδόξων.Συμμεριζόμαστε την αγωνία για το μέλλον της χειμαζομένης νήσου μας, αλλά ταπεινά φρονούμε ότι η δικαίωση της Κύπρου δεν θα έλθει με την ενθάρρυνση του σύγχρονου θρησκευτικού συγκρητισμού, αλλά με τη βοήθεια του παντοδυνάμου Θεού, όπως επανειλημμένα αποδεικνύεται μέσα από την ιστορία.

Άμεση επιδίωξη του Πάπα είναι η αποδοχή του ως παγκόσμιου θρησκευτικού ηγέτη όλων των Χριστιανών και απώτερη, η αναγνώρισή του ως ηγέτη όλων των θρησκειών.

Η επίκληση του Κυριακού λογίου «ίνα εν ώσιν» (Ιωάν. 17, 21), για να θεμελιωθούντά οικουμενιστικά ανοίγματα δεν έχει βάση θεολογική, εάν δεν στηρίζεται «στην ενότητα της πίστεως και την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος», γιατί παραθεωρεί τις προϋποθέσεις που έθεσε ο Χριστός, «καθώς ημείς εν εσμεν» (Ιωάν. 17, 22). Η Ορθόδοξη Εκκλησία ουδέποτε έπαυσε να δέεται του Πανοικτίρμονος Θεού «υπέρ της των πάντων ενώσεως».

Η νήψη του κεκαθαρμένου νου και η αδιάλειπτη προσευχή είναι που ελκύουν τη Χάρη του Παναγίου Πνεύματος και υποβοηθούν στη μέθεξη της ακτίστου Χάριτος του Θεού και όχι οι επικοινωνιακές τεχνικές και οι δημόσιες σχέσεις. Είθε ο Κύριος να μας φωτίζει όλους, για να «ορθοτομούμε τον λόγον της Αυτού αληθείας».

(Πηγή: "Ορθόδοξος Τύπος" 28/5/2010)